Napsal uživatel Michal Pravec
Pondělí, 01 Leden 2001 01:00

Intonace, artikulace improvizace atd. prostě pár rad pro vás

I.díl

Kdyby nebylo jedné odsuzující kritiky mého zpěvu, na naší nahrávce Housenka, asi bych se tím nikdy nezačal zabývat. K mému údivu, měl jsem prý neškolený hlas - špatně jsem intonoval , škrtil jsem se ve výškách a měl jsem problémy s frázováním. Trochu to se mnou otřáslo. Výsledkem toho bylo, že jsem začal chodit na hodiny zpěvu k renomované lektorce Lídě Nopové. Jednak, abych povznesl svůj hlas k lepším výkonům a jednak abych se dozvěděl nakolik je ta odsuzující kritika pravdivá. Po 1 roce intenzivního cvičení, vám milí mladí zpěváci nejistí tím jak zpíváte, chci poradit po svém. Nenechte se otrávit kritiky, prd tomu rozumí. Možná , že skutečně najdou vaši slabinu, ale určitě ne tu podstatnou a ani nemůžete čekat, že se dá podle jejich výtek najít návod jak z toho ven. Musíte si pomoci sami a to nejlépe za pomoci někoho zkušenějšího. Chci vám dnes nabídnout pár základních rad co je nejpodstatnější v projevu a technice zpěvu. Ty můžete znát a zkoušet si je či věnovat jim pozornost, ale bohužel to nenahradí učitele z masa a kostí. Rozhodnul jsem se k tomu ne proto, že se cítím kovaný někomu radit, nýbrž mě k tomu vede absence jakékoliv metodiky a rady mladým a nezkušeným.

Všimněte si, jak se každý kritik vrhá na svou oběť především přes intonaci a frázování.

Intonace neboli přesné nasazení a správné vyladění tónu, je skutečně jedna ze tří základních kamenů dobrého zpěvu, ale nestojí na samém vrcholu.

Tam by měla stát dobrá výslovnost - artikulace neboli tvoření hlásek mluvidly. Pojem často užívaný kritiky není přesný často ani neuvádějí čeho se to frázování vlastně týká. Výslovnost - artikulace

Lidé vám musí rozumět. Musí vědět co zpíváte, nejsou na opeře. Úplně první, co udělejte, se naučte číst text jako báseň. Dostanete tak do toho zpěvu zcela přirozený projev. Zpěv je dost podobný přednesu, to je třeba si uvědomit. Pak nebudete polykat konce slov, syčet, převracet přízvuky a spojovat dvě slova v jedno, jako to mnozí slavní folkoví zpěváci běžně předvádí. A kvůli tomu se neučte přesně papouškovat jejich písničky po nich. Bohužel to taky tak dělávám. Pár minirad. Slova začínající samohláskou musí být jasně ohraničená a vyslovená s důrazem na tu samohlásku př. konec verše Tam uvidí zpíváte Tam Uvidííí a zůstanete viset na dlouhém í a ne Tamuvidí či Tam Uvíííídí. Zkuste si na to cvičení na jednom tónu zazpívat

"Mezi domama má má máma malou zahrádku" Další minirady zní : Jakmile máte v konci a začátku dvě stejná písmena musí být jasně oddělená př. Sázela tam mák si zazpívejte na jednom tónu s jasně oddělenými "m". Na výslovnost písmen "o", "u" a "ou" jsou prima spojení "Ouvex Mauglí, ouvex Mauglí" a "Jouvej jouvej jou". Těch cvičení je samozřejmě více na "s" na"p" dobré jsou i různé jazykolamy (např. ve stejnojmené písni je jich spousta) atd. Pátrejte po nich a zpívejte si je před koncertem či při vlastním cvičení. Důležité je též nepolikat písmena např. "s", "t", "d" na konci slov. Polyká se jen zřídka něco - jako písmeno "j" ve slovese "být" . Místo jsou zpíváte sou.

Druhý nejvýznamnější z pomyslné svaté trojice je výraz a barva hlasu. Barva se moc vycvičit nedá, s tou se člověk narodí (aspoň si to myslím), ale výraz určitě ano. Souvisí to s tím přednesem a procítěním textu. Pánové Mišík, Kalandra, Koubek, Dylan, Cohen, Knopfler, J.Spálený nejsou - nebyli nijak zvlášť dobří zpěváci - ani intonačně, ani barvou ladného hlasu nikdy moc nevynikali, ale výraz a projev měli či mají dokonalý. A to je velmi důležité. Na tom to postavili svůj zpěv. Minirada : Poslouchejte jiné interprety, kteří vás zaujali a pokuste se dojít na to proč a čím. Pak si nahrejte základy k jejich písním a přezpívejte to s tím výrazem (výslovností neé) jako mají oni.

(pokračování příště)